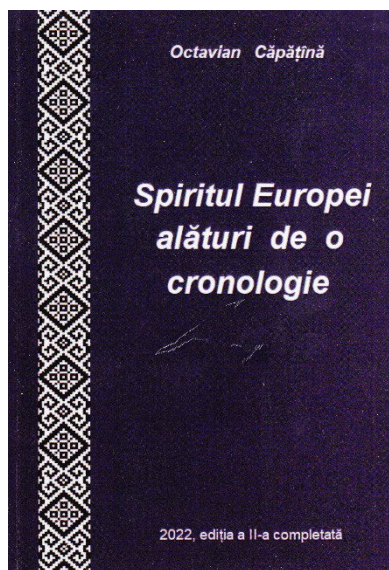

**IGNORANȚA - MUMA TUTUROR RELELOR
SAU
DESPRE „SPIRITUL EUROPEI ALĂTURI DE O CRONOLOGIE”**

*Valeriu Dulgheru,
Prof.univ.dr.hab., Universitatea Tehnică a Moldovei*

Volumul „*Spiritul Europei alături de o cronologie*” scris de profesorul Octavian Căpățînă de la Universitatea Tehnică din Cluj Napoca, e o sinteză concisă a ideilor filozofice și religioase suprapuse peste o cronologie istorică a Europei. O carte concisă ce încearcă să ofere generațiilor tinere o altă perspectivă asupra întregii Europe: luptele pentru idei, pentru dreptul la gândire.

Istoriile Europei au fost scrise și rescrise pe baza diferitelor viziuni, interese și ideologii politice. Mai mult, există multe prejudecăți și multe

inexactități care transmit din enciclopedie în enciclopedie și trec apoi în tratatele de istorie. Unele din prejudecăți și inexactități sunt colportate din carte în carte. Autorul încearcă să le elimine sau, cel puțin, să le marcheze. În plus, echilibrează informațiile în sensul în care a pus la loc date relevante, mai puțin cunoscute despre oamenii și ideile din Europa Centrală și de Est. Mai mult, în istoriografia occidentală parcă nimic nu s-a schimbat în ultimii 300 de ani în urmă, de când Voltaire scria:

„O sută de istoriografi copiază aceste povești mizerabile. Dicționarele Europei le reproduc. Consultați adevăratele anale turcești, culese de prințul Cantemir, și veți vedea cât de ridicole sunt toate aceste minciuni.»

Volumul debutează cu o abordare nouă, confirmată de genetică, și anume continuitatea pe aceste meleaguri din neolitic (Criș, Boian,

Vădastra, Cucuteni) până astăzi, în sensul că în simbioza de azi avem ~80% homo sapiens din valurile 1 și 2 (neolitic-Cucuteni) și ~20% din valul 3, indo-european. A se vedea în acest sens și lucrarea „*Genetica românilor (europenilor)*” din volum (pp. 128-133).

Acum, când încearcă să revizuiască istoria celor două conflagrații mondiale, mulți revizionişti nu cunosc sau ignoră toată complexitatea acestora! Pentru o rescriere a istoriei din poziții mai puțin radicale, adecvate noilor orizonturi de înțelegere, se aduc informații și opinii, care vor da de gândit.

Nici unele Istории recente (sec XXI) ale Europei, scrise de nume importante cum ar fi Simon Jenkins, Jacob Field, Gordon Kerr sau Herman Kinder&Werner Hilgemann nu fac excepții, dovedind nu numai miopie occidentală, ci și perpetuează stereotipuri istorice, unele ridicole. Și asta pe lângă faptul că sunt doar istorii politice (războaie, evenimente, personalități). Dar mă întreb, oare nu suntem și noi, românii, responsabili de „*miopia*” occidentală? Noi, câte istorii ale Europei, am scris?

Apar interpretări noi, autorul conectează fenomene identice, care nu fuseseră asociate până acum, cum ar fi de exemplu: *Împărțirea statelor* (Poloniei și Moldovei/României la 1774, 1812, 1878, 1945), sau *Balcanii sub otomani. Zidul românesc sau Bizanț după Bizanț. Iașul a 3-a Romă* sau *De la maghiarizarea cu bâta la genocid sau Războiul rusoturc câștigat de români* sau *Revoluția bolșevico-germană*, sau *Mitul dictaturii proletariatului*, sau *Rezistența anticomunistă din România* sau *Lupta Moldovei pentru integritate*, sau *Lumea rusă*, etc.

Ideile filozofice principale, alături de ideile religioase, sunt inventariate cronologic și în context istoric.

Autorului nu i-a scăpat atacarea Moldovei în 1992, mișcare prin care Rusia imperialistă a debutat în escaladarea acțiunilor sale criminale din Cecenia, din Georgia și din Ucraina. După cum nu i-a scăpat recensământul din 2004 a autorităților criminale din Tiraspol, de unde se vede că în rural românii dețin majoritatea absolută.

Adică autohtonii. După cum nici istoria spațiului dintre Nistru și Bug nu îi este necunoscută. Și asta nu ar fi posibil, decât cunoscând

istoriografia de la noi, din Chișinău, de dincoace de Prut. Și toate acestea într-o istorie a spiritului european, întrucât așa cum observa marele scriitor din exil, Vintilă Horea: *Europa se termină acolo unde se termină Moldova!* Noi sperăm, azi, că Vintilă Horia s-a înșelat și în viitor Europa se termină pe granița estică a Ucrainei și Bielorusiei.

În fine, organizarea volumului e una mai aparte, adică ordinea cronologică este abandonată în favoarea abordării enciclopedice, atunci când sunt abordate teme mari cum ar fi: Evanghelizarea, Viața monahală și ordinele călugărești, O jumătate de mileniu de lupte pentru idei, Cruciadele, {Intoleranță, crime, genocid}, Reforma, Contra-reforma, Evoluția dreptului public, Gândirea modernă, Împărțirea statelor, Pași peste graniță (știință), {Terorism, comunism, fascism, nazism, putinism}, etc.

